

Brandnetels

Mijn hart gaat open
voor brandnetels

Zij scheppen een overvloed
aan een warm groen
Zij juichen gretig
maken van het leven
een zee van rijkdom

In de schaduw vanuit de zure grond
klimmen zij de Jacobsladder
naar de hemel naar het licht
en alles is mogelijk

Hun overvloed
aan warm groen
roert mijn ziel

© Karin Vossen

Elk jaar een wonder

Het voorjaar vordert,
geen geluid.
We luisteren,
het blijft stil.
We wachten,
dag na dag.
Een bos klinkt anders,
zonder hem.

En dan opeens is hij er,
de cuculus canorus,
schuw en bijna onzichtbaar
door zijn schutkleuren.
De barre vlucht vanaf
het zuiden van Afrika is overleefd.

Zijn roep wordt nu door het bos gedragen:
koekoek-koekoek-koekoek.

© Resi Faessen

Lente

De lente is al eeuwenlang bezongen en beschreven

Alle mooie woorden zijn al gebruikt

Maar als ik fiets langs bermen met fluitenkruid en

weiden waarin de paardenbloemen nog mogen bloeien

waar de grote beuk staat te pronken en de zon

zijn bladeren laat flonkeren als rode agaat

als de kuikens van de meerkoet achter hun moeder aan glijden in de sloot

en ik in de middaguren mijn vest niet meer nodig heb

omdat de zon mij genoeg verwarmt,

dan hoef ik geen mooie woorden vinden

maar ik zie, voel, hoor en ruik

Het is lente!

© Annie Kessels

Klaprozen

Hoog op ranke stengels
wuiwend in de wind
staan zij tegen de zon te blozen
elkander eeuwig lief te kozen
teder als een moeder met haar kind

© Anja Massee

Held

Misschien is dit een lied van hoop
En moet je gewoon nog even doorgaan
Misschien is dit jouw laatste doop
En kun je de golven nu aan

Misschien duurt jou 't hier en nu te lang
Wil je nooit meer in 't gisteren zijn
Of ben je soms voor de toekomst bang?
Misschien doet hoop ook wel pijn

Als je toch aan het knokken bent
Zo dapper alles onder ogen ziet
Als jij de held bent van jouw eigen verhaal:
Waarom, o waarom kies je dan niet
Dat je groeit en wint, je kansen herkent
Waarom kies je dan niet voor een happy end?

Voor jou zing ik dit lied van hoop
Je moet gewoon nog even doorgaan
Misschien is dit jouw laatste doop
En kun je de golven nu aan

Misschien verzacht er een oud verdriet
En vindt jouw hart een gehoor
Misschien is er iets of iemand die ziet
Dat je nooit echt de hoop verloor 2X

Verhalen knap verteld in slechts zes woorden door onze Nina.

Vandaag enkele korte verhalen die slechts uit zes woorden bestaan. Het is geïnspireerd op Ernest Hemingway's beroemde uitdaging en eerste verhalen van zes woorden: "te koop: baby schoenen, nooit gedragen"

Six words stories

*Meesterlijke muzieknoden maken mysterieuze melodieën:
Meesterstuk.

*Zomer
Zinnenprikkelende zilte zeebries. Zonder Zorgen.

*Zo-even zwommen zowaar zeemeerminnen zingend zijwaarts.

*Mijn hart is een braakliggend terrein.

© Nina Vergoossen

Haar penseel volgt de waterlijn
verf blijft achter en kleur explodeert
zoekt vanzelf een weg en kruipt
in vezels van het papier
zij laat de natuur bewegen
en volgt haar werking

In volle stilte hanteert ze haar penseel
drupt een nieuwe kleur in de natte verf
die spontaan wilde bloemen laat
ontstaan in prachtig rood
ze dept met een doek en knikt
zo is het goed

Haar penseel laat kleuren opgaan in elkaar
haar rede laat het proces los
juist door het loslaten en tijd te nemen
ziet ze met gevoel en volgt ze
met volle aandacht het verschijnen
van weelderige wilde schoonheid

De rustige intense passie die zij uitstraalt
is welhaast van een grotere schoonheid
dan haar bloemenpracht op het doek.

Wintertuin

Alles rondom is wit
Dat laat zich niet temperen
door een grauwe lucht
zwaar van bottenkoude nevel!
Nee, zelfs als de zon niet schijnt
blinkt lokt fluistert het ongerepte

Met de lichtheid van blaadjes
vliegen koolmeesjes pimpelmeesjes
roodborstjes mussen merels
mijn dag binnen
Ze schijnen zon

Springlevend zijn hun
warme lichaampjes
in de vrieskou
Luidruchtig kwetteren ze
van hun bestaan
tegen de vetbollen vol zaadjes

Ze kleuren ze trillen ze proeven de tuin
Ze schijnen zon

Alweer een jaar voorbij

We nemen afscheid van wat was. Van onze belevenissen de afgelopen 365 dagen, de zaken die we over zouden willen doen of de dingen die we liever snel vergeten.

De laatste dag van het jaar tekent de herinnering, zowel goed als slecht. Je kunt terug kijken, maar niet terug leven.

Iedereen ervaart het jaareinde anders: er zijn trieste gevoelens van een afscheid of een vreugdevol emotioneel verlangen naar een nieuw begin.

Het deint als golven door het hoofd en levert strijd om voorrang.

Je kunt hoopvol vooruit kijken, maar helaas niet voorzien.

En dan zijn we opeens nog maar 12 slagen verwijderd van het nieuwe jaar, die nieuwe kans, dat eeuwige verlangen naar iets positiefs, bijvoorbeeld naar vrede in ons zelf en in de wereld.

12 slagen naar nieuw geloof in de mens, persoonlijk of universeel. Hebben wij de macht en de kracht om 2026 te laten slagen?

Ik wens iedereen in ieder geval veel moed en wijsheid om er een mooi nieuw jaar van te maken.